

თასისა და სხვათაში. მიწად-მოქმედების მინისტრის ნება დაუყოლია, რომ ამ მომდინარე წელს გამოეყენა გვიმოარის სახალისო ნაწარმიანობის ქალაქ ქუთაისში, 15 სექტემბრიდან 20-მდე და ქალაქ სოხუმში 15 სექტემბრიდან 15 ოქტომბრამდე; ამ გამოყენებებზე შესაძლებელია წარმოადგინონ ყოველ გვიარის სახალისო და საპროსტრუქციული ნაწარმიანობის ხეხილები, თაფლი, ღვინო და სხვა მრავალი, ჯილდოებიც არის დანიშნული, მოქარის მემდელი, 10 პირიჯალისა და 10 ქების ბარათი.

ქვეანგნისა თხოვნა. როგორც შევიტყვეთ, ტფლისის სასტალიარო ქარხნის პატრონებს მიემართათ თხოვნით გუბერნატორისთვის, რომ ნება დაეცნათ, დევიშოთ ქარხნის და შევიკრებინათ დღის 6 საათიდან, სადა მოს 8 საათამდე, ე. ი. დღეში მუშაობს 12 საათი პარტუ მუშაობა. ჩვენ კი ვიცით, 1896 წ. გამოსულ საშუალო წლებში, რომ ქარხნის პატრონებს არ შეუძლიათ 11-ნახევარ საათზე მეტი ამუშაონ დღეში. ვნახათ რა რეზულტატს მიიღებენ, ეს კია, რომ ქარხნებში და დღიური ხელისნები ძალიან აღდგომენი არიან ამ ამბით.

უკან ხაზობანდა ამხებ მეტი-დავიანათ? მთელი ვერკობა და რეკონსტრუქციონები, რომ რამე ხარიად შევატყრონ დრო მეშაობისა ქარხნებში და აქ, ჩვენში კი, პირიქით უკან-უკან იწვიან...

სახალისო თაქტარ. ოპერეტის აქტიორის ბან ბოგდანოვიჩის შეწვევით არი მოსკოლი: ნიკიტინის ცირკი ვადაცეთოს სახალისო თაქტარ და ყოველ დღე წარმოადგენენ მართამს. იფ-ფსიონი ადგილები მრავალი იქნება თურმე. ფსიონი იწყება 10 კახ. ვიდრე ერთ მანუთამდე.

როგორც იმისი ამ თაქტარში რუსული წარმოდგენების გარდა ქართული წარმოდგენებიც იქნება. ქართული წარმოდგენების მართამს კისრულინის ჩვენი ნიჭიერი არტიტი-ტი ბანი ვისალ ამბიძეთ.

ვაკრუასი ცეკვა ვასსას რკანის გზასზე. ამვე რკინის გზის მშარველი საყოველთაოდ აუხადებს, რომ დიდგვის თვის 3-მდე მიიღება თხოვნები ყველასაგან, ვისაცკი შეუძლიან და სურს იჯარით იყოსარის გზის ლინადგის გაყვანა აღტყანდრებოლიდან (გუბრარი) ტრენამდე.

კანდექტორის მოკვლა. 24 მარტს ღლია აღირან ნანეს ვგზალთან მოკლულნი კაცი ზოტ ქვეშ, რომელზედაც ვადადის რკინის

გზა; ნათის საწურების „ვეტრის“ ვე: ადელი მყოფებულია. მანამ გამოშვებული მოვიდოდა, ბევრმა ხალხს მოიყარა აფისაკეტროლი. მოკლულ არც დაიხან იყო დაჭრილი, არც ტყუილი, ახლოთ თავისი რაოდ დატყუებული. ტრინისამისი ისევე ხელუხლებულად წესიკვა, ჩემებზე და კალთებზე. მოკლული აღმონდა რკინის გზის სახალისო მატარებლის კანდექტორი გვირად აქესნივე, წერილ კოლშვილის პატრონი, საწურული ცხრა შვილი შუკითა კოლტეფხიმით. თითონაც არ იყო სწორი სწორად ცხრა საათი შესრულდა როცა გამოშვებული მოვიდა. ერთი საათის შემდეგ მოკლული მიხელოავის სადავემყოფოში წასვენეს.

ხალხს ამაქვ ამბობდნენ შემდეგს: ვიპოე რკინის გზის ღინადგებზე მდგომარე დარჩაქებს ეკე-მით და ვაღმოდგოთ, რადგან ეს ერთი თვე იქნება, რაც რკინის გზის მშარველობამ დააყენა ტფილისის სადღერად თითქმის ნაყოფიანად დაჩრავნი, რომ არავინ გაუშვან რკინის გზის ღინადგაზე, არამც თუ ვარეშე პირი, თვით მოსამსახურენიკითა. გამოიძიება სწარ-ჩოებს.

დ. ახლი-ნინაძე (სამეგრელო) აჭყარა დამარჯობა. სამეგრელოს დანარჩენ დაბებში შორის აუ პირველი არა, მეორედ მიიწვი მოაკვებ ამ დაბის მეკორთ თამე. აქაურებმა იბითი ყოყონირობენ, რომ, ჩადანაც, როგორც სახელი გვიმეტყობენ, აქელი სენაქია დიდი ხნის დაარსებული და საწარმის დაბას არც მისი ტყუპობა და არც დაკლება. მისი ცხოვრების მაჯა ერთნაირად სცემს. ოჯახში გამოაკურტს თვლებს, როდესაც იარეშობა იმართება აქ მარიამობის თვეში. ეს იარეშუა რომ არ იყოს დაარსებული აქ, თქვენი მტერიც, ძველი-სენაქია მთლად აღივებოდა სამეგრელოს მიწიდან. ამ და რა უნდა ახსარდოვოს საწყული ძველი სენაქია, მინო, რომელსაც უპირველესობა ახალ-სენაქია სამართათ და იგი დასტოვა შერალ-რაციზე. აქაურებმა მუდამ იმის ღუჭისა და საგონებელში არიან თუ როგორ სამართათ ახალ-სენაქის უპირველესობა. ძველი-სენაქის მეკორთ ძალიან გამჭირბარ არიან და ამ გვიარ დაამინებენ ახალ-სენაქიაში რომ იყოს, ახალ-სენაქია დღევანდლამდე ქალაქის სახელი იქნებოდა მონათლული. ძველი-სენაქილებს თვისა საუბრედღობით, სინამდვილეში მხარეთმცოდნე წამოწალიდნენ, აქაურების უპირველესი იდიდობა, როგორც მოვაჭურებისა ისე ახლო-

მახლო მცხოვრებისის არის, რომ ბანქო თანაშობს და ერთმანეთს ორიაოდ კაპეტი წარაგებს. ნარლ-ქალაქის თამაშობა ისე შეუქსალს-ლორკებიათ, რომ უმთავრესი დაწინაურება ვარდატყუთაო წინების კოთხეა რ არის იმით არ იციან და თუ იციან, ამახებ ცხელთ, როდესაც ბანქო აქვს სათამაშო. თუ კი მოკლიან ტენინა-ღაბებით მათთან შორის არა, გზებთი საქმელია თუ სასწრალო არც კი დაიბრუნეს წარმოადგინეთ, მთელი ღამა რა დაიბრუნეს, ერთს ვაგებს ვერ იბივის კაცია აქაურის მოკვების და მცხოვრებლების სახელზე, თუ არ მივლინებ მხედველობაში სათავად-მანელო საკლის მასწავლებლებსა, მგერან... (მო, ამთავი ან იგი-ქობით, ვითომ ბოლოად ქანდეს კამოწურელი ვაჭრებზე). ქველას-თვის ცხადია, რომ ვაჭ. ცნ. ან. ფურტ. სხვა ვაჭრებთა შორის თუ კი ვინმე ამ მოვაჭურე, ცხოვრებლები და თუ იქნებოდა აქაურ აუღლებებებს ექნება გამოწურული, ჩვენ მინიმუმ ქნებით გტყუან და სანაძლოს მივარებენ იქაურებს ოთხ აბალს და ვერ გაუხსნელს სათამაშო ბანქოსა. ჩემის სიტყვების დასაბუტყუნებად ვნახო რედაქციის შენიშვნა მისთვის ჩვენ სიტყვების მკითხველის დასანახებლად; თუ ეს ცდები ჩვენ, აი ამ გვიარ დაბის მოვაჭურეებზე ვცხოვრებლები საზოგადოებაში იყვების. ჩვენ ვართ სამეგრელოს დღეობიანი და პირველობა ჩვენ ვამბობთ-ნი. არც ვგვარს უკან, უკან დასაბუტყუნებლად, არამც თუ პირველობა, არამც მეპლის წიტების და ხახვის ფოსის ღირსეობა არ არის, აქაურები ბევრს დასწესებოტრინებან, ახე თუ ისე, დასის ვასაძირებულად, მაგრამ ყველგან და ყოველთვის კოკი აღნიშნულდებათ. დღეშიშო კანათლო" გონიარ. ერთი დიდი და საქმიო პანტა ბრძანდებიან... სასველეთა, აქაურებმა, ნიცილად ნარლ-ბანქოსი, სხვა საქმეს მოკლიან ხელი, თორემ ეს მინიც იციან და სხვა, რომელიც უფრო საჭიროა დამინისთვის, როგორც არის ტურნალ-ღაბებზე და წიგნები, მათ კითხვის მოყუნ ხელი.

ახლოდ, ვაჭარებულნი/ბილიტის შენს-ავაღ-ღაბავალი წლის სექტემბრიდან და ჩამდე შესაძლებელი იყოს დასაბუტყუნების სათაურებზე მითქმის საზოგადოებაში მოთხოვნა. ჩვენ ამ აზრის ვარა, დაკარგული წინების სათაურად ამიყრას იმდენი შრომა და დამა, რამდენიც მთელი ბანქოების ვადაცემა და ახლო ტილოვის შედგენს, და უწესი იქნება, როდესაც ახლო ლოკი შესდგება, მაშინ ვაჭარებულნი დაკარგულ წინების სათაურებზე; ჩვენ და დავახებთ, რაც 2. ვამბებ ვენაშვილმა თავის ვაჭარებზე ბილიტოთყვა სკოლის მკითხველს, მერე იწყო ბილიტოთყვა ქობა და ამ დღეობითავე გადაიჭრნა ბილიტოთყვა; ამ შევიხილეთ იმ პირებს, რომ თუ დღე შრომა ვადაცემა ბილიტოთყვის დაარსებზე. ბილიტოთყვა სოფლის სასწრალოს კარგებაც მიღებულია მკითხველი ვინმე დარბა, და ვამბებ 60 წლის ბერკობა დაუწყებეს კოთხებს მამასის სად წავიდა, ამ როდის და და თუ ვაგხსენდა, ახლო ამის და მამურათი კოთხებს ხზირად ხოვსასამართლოდან ისეთი ვაჭარ და მამურათი ისინი, რომ უნებურად მიიქცეს მკითხველურადგება; დღეს ბილიტოთყვაში ერთი დარჩენილია; ეს ვეს თვის ადგილას, სასწრალო და იყო და დავგაღოს გმსოფლის მასწავლებლებს, ამ დღეს ისეთი ბილიტოთყვაო მოსკოვ შედგოს ბილიტოთყვა, არც ვეცოდნებენ ბერკობის სახალისო წინების ვაჭარია. აქ მასწავლებლებს ვლასვერ შესსლებენ, რადგან მთელია და ომბარ-დაბარებელია, ის პაკეციქულნი რომელთაც დიდი შრომა იქნება დაარსებებზე, კიდევ მოკვდავებისგანაც კატალოვის ნახე და დააყენებენ ბილიტოთყვის ნილადაც და არც უნებამ და ღამათა მომავალ ხლდობს.

ჩვეულის წყარო
ბ. ბოდუნიანი. მკითხველს წინასასიხარული სხივი ვერა ჩვენს სოფელს, როგორც კითხვის სოფლებს. კირან მოსავლისა არც მომეღებება, არც თუ მარტივად აღივლინის მოსავლის ეკონომიკა მოგვეყარა, ვერ არის, რომ სოფლის ზოგიერთი კვირფვის დღესაც არა ხელდასა-

ისევ ის ვარ
ა. მამთი. ისევ პაპლოთაოვეს შესახებ. როგორც წარსულად 1898 წლის რეგისტრის წიგნების ანგარიშში დაგვანახა აკეთის ბილიტოთყვის საქმე არა სასიამოვნოდ დღეს სიხარულე. ცნ. ფურტ.ის № 777 ბილიტოთყვის გულ-შემგატყვარა, რომ 2. ვამბებ გულ-

შეიქმნას რა სარგებლობა
 თუკი მაკლათა თკლათ
 ვაჟენ, შეწყლულა ვაჟენ
 რიგორ დაჯილდოვან ანაჟ
 ანა ასე, რომ მანამამდე
 მკვებამა ვრუელს ვაჟენ
 მკვებამა, მანც ღდინის-სი-
 სრ მოააჟეს და სხვა-სხვა
 ქარამანტენ მკვებამა
 დასაყრდენობად, და ზოგა-
 თუცა შეწყმელეს, მაგრამ
 მტენის მოკლენა სეტყვამ
 გვრათ. და ამ სანახაობამ
 უმეღვამაში დააღლა ხალ-
 კამ ვერ წარმოუდგენიათ
 განგებამ თავითან ვენგან-
 ღდინის ღდინს თუ არა,
 უკან მამანდამ და დამკვა-
 რამაგონია, რომ ასე უკუიღოს
 უკან ნამარცხილი საფეჟ-
 რაიოკეობადს საქართველოს
 სლამენ უკუთხეში, როგორც
 სფილია. მაკლათაჟ და წი-
 თხვის სიღვამად, და შე-
 რათ სილატაჟ ისე გამე-
 ღდინ, რომ კაცს მანავს უშალ
 ღდინის თუცა უკლამარობის
 თუცა უკლად დასაყრდენობა
 სწრა. არ იქნა ერთი გულ
 სკვარია პაუარანი არ აღუ-
 მარა, რომ ჩვენთვის ახენსა
 ს-სლადის სიყვით, ესეჟენ
 სხობრების უკუთხედობა
 მინი ბარბელის შექმნა, რომ
 სწენი ხალხიც გამოფიხნა-
 ღდინი და დაწყოდა ამ გვარს
 უკლად სხობრების, ეს მისამ
 ღდინი შესარდად რაც განთი-
 ღდინი მამასახლისებმ გვეყანდ-
 ღდინი ხალხმა უკლად სუ-
 ღდინობრების სოლოის მველენ-
 ღდინის ალაგმეით, და საუბრულ-
 ღდინის თუცა მისეს ნანსუელი
 ღდინისობის უკლად, და ამითარ
 ღდინისთანა უსწავლელი ბირი,
 ღდინის მარტოსაკეთარი მოთ-
 ღდინის დასაყრდენობა აქეს
 ღდინისწინებულად და არა რო-
 ღდინის სოლოის საკეთილდღეო
 ღდინის რომელიც უკლად ცნობობა
 ღდინისობით ამ თი წლის წი-
 ღდინამა, ხალხმა წარსული
 ღდინი და მომავლისათვის იმე-
 ღდინის თვალით შეტყურებენ.
 ღდინამ ქენსა, რომ მ. მამასახ-
 ღდინის ტენიერით სასუნ გდომრამე
 ღდინისონის ხალხის საკეთილ-
 ღდინის.

კლვისა შემოსწირვის ერთი ხელი
 დაფარნები, რომელიც შეადგენს
 სასუეთობა ხელმისა. შიი უმეტეს
 კონსტანტინე მაქსკარისთანა გო-
 ვებ ნამდილ ქრისტეს სარწმუ-
 ნობისა, რადგან ხუთი თვის უკან
 შემოსწირა კლდენ ვაჟენს
 გვარგვენი, და რადგან ცილიობის
 უკლავისა შემწობისა, ღდინით
 ითვის მიი შეწყენ უკუილ კეთილ
 გზაზე და სხვაგვარ შეგანავის მი-
 ღდინი კეთილ მოქმედებამ.

სამკურნალო ცნობა

შენიშნება მტკვარება (პოტენაჟ) (შეშვავი *)

ფთხრა (ქართული, იმერული, გურული), ნიკოპოლი (მეგრული), მამანდინ (სომხური), ისლმეკ (აზერული); კარნი: კახ (ოსური), ომელი (რუსული), ვისკომ ალბუმ (ლათინური) ეს უსარგებლო მტკვარეუკ სხვის ხარზე, ე. ი. სახ-სრდითი სტოგრობის, ხოლო ამან ხის ტოტებზე ითვის ამისგან, უფრო ხშირად მრავლებს მსხა-ღზე, ვაშლზე და ვერზეზე, ამ მტკვარეს უფვარს ნოტიო წელიწადი, რამდენადაც სიორტუე მტკვარეუკმა, იმდენად მაგულ ხშირადება, იზრდება თვითუფლად და მაკულ ღდინის განმავლობაში მტკვარეს უსახოს სიკაცსებლეს: ფითარი მორგველი აგებულებისა, რომელიც შესდგება მრავალ პატარაპატარა უსარგებლო, წვრილი, ეწროს მოყვითალო ფოთლებით და მხვავი საფანტის ოდენა მთავითარ ნაყოფთა, რომელიც წესბამეით გვერებს და მამანს თითებზე; შორიდან რომ ნახათ ფითარი, გვერდით ტოტებზე ნახეთ ვარ ხუქიანთ რკველი მტკვარეუკი და ღდინარებლო მტკვარის (ფითარის) განგა უნდა და მთავარდობა ორგვარ მიზნებს: 1) ფითარი უნდა მამინ, როდესაც ხეობა ამით და რდგუნდი პარასიტ, ან მომეტებულ ნესტარს ნიაღვრეში; 2) ან კიდევ, როდესაც ხეობი მოკლბულდინი არიან სახარდოს (სოყიანობა). პირველი შემთხვევაში იმ ადგილში, სადაც ხეობილი და რდგული, რამდენიმე დღისათვის არხები უნდა გაითხაროს და ამ რიგათ მოხსოთ სინესტე, შორის შემთხვევაში კიდევ სიობის ღაფრგველი ერთ საფენის ხილგანგებ და ერთი არხის სიღრმეზე ამოთხარეთ, მიჟე დაფარეთ ცაქეც, იმ მიზნს მაგვირ ხის მიწაში საყარეთ დამიწვებული ღაქიქონის ფინი, ან კიდევ ღაქიქონი (კარაჟი) მიწაში არგულე, ოღონდ ორი ნაწილი ოქრო უნდა იყვეთ

და ერთი ნაწილი მიწა. მარტო ამისთანა ღდინისობით შეიძლება კაცმა გადაარჩინოს ხეობი ამ სერისაგან. მის წინარე ყლორტებს და ფოთლებს ხშირადგენ აფთიქვებში, შემინებულ სიტერკიან და სხვა ნაირი ავღმუჯობის წინააღმდეგ; ფითარის კვერდებზე სტარს და სპონუნეს, ვარდულ პირტყეობს და ფრინველებიც იყვეთ მამან ნაყოფით.

ქიჯია, მხარდაღა, ჯაღუნა (ქართული) ზულუქურა (მეგრული) ჩინამ (სომხური) კოპაჟ (გერტუეკი) ჩენგანს-ხოზო (ღდინური) ომღუნ-პიხა (რუსული) გომპოგო ჩამწიოდეს, (ლათინური). მტკვარეუკ გვარობს ყველგან ამიერ კავასიაში ყველა ნიაღვრედ. სხვა მტკვარეუკები არ არის ნახი, ან გმინიან არც სიცივისა, არც სიციხისა, უფვარს ნოტიო ადგილები, ამისათვის მას მომეტებულ ნაწილად შეხვდებით წყლის ნახარებზე. ამ მტკვარეს მტკვარეუკი არის ღდინი მოთხოუნებელი, ჯერ ერთი როგორც გამწვდ მტკვარეუკის მამასახლის ხარობზე იმდენამდე პიგოთა, მთორღვლც, როგორც სხიარი ელანიი მტკვარეუკ მას ამრავლებენ ცოცხალ ღდინების მოსაშენებლად (ЛЯ ЖИВЫХ ИСТОРОЕИ) აქეს მთავითარ ეწროს და ზოგაქლო ფოთლები, ყვითელი მომეგო ნაყოფი (მხვავი საფანტის ტოლა) ეს ნაყოფი უპირველეს სემქმელს შეადგენს ხობხებისა, ამისათვის სადაც მს მტკვარეუკ გვარობს, იქ უმეტველია ხობხების გროვა, მინა უნდა იყვეს. გარდა ამისა, მის ნაყოფს ხმარობენ სხვა და სხვა სასაშულების გემოს მისაცემთა. როგორც შრობიან მტკვარეუკი და ფოთლებით, მას ხშირად რგვეც ყვავილანარებში და ბაღებში შროს გელისათვის. მრავლებლეს: ფესვით, და ღდინებით, ფესვების ცაყვით და ღდინებით, განხვეულობით და შემრავლობით. ზაჭა, ბერწყმად, (ქართული) ეკალი, (იმერული გურ.) კორჩელი, კავალიანი (მეგრული) ამან (აფხაზური) გირჩი (ღდინური) დერეხა, პავი (რუსული) სიბილეს ეკელხა (ლათინური) ეს მტკვარეუკ გვარობს ყველგან და ყველა ნიაღვრეზე. ტუცში და ბარდებში, ამახალ უფვარს ნოტიო ნიაღვრე, ეს მტკვარეუკი ძალიან გრძლით იმანს თავის ყლორტებს, და ძალიან მაღალა, აღის ხებებზე, რის გამო რომელ ტუცშიც ხარობს ნაწილი, იმ ტუცში არც ადამანს, არც ღდინის არ შეუძლიანთ ვაიარონ თავისუფლად. ითვის მხვავი მწევაწი ფოთლები და მუხობის ტოლი წითელი რგველი ნაყოფი. ეს ნაყოფი შეადგენს მტკვარეუკი ზემუს ფრინველების მტკვარეუკ შეყებისას, მამასახლის ღდინი მოთხო-

ნიღბება არა აქეს მუდგენობაში, ხოლო მის ყლორტებში სწავნი-კალათებს. თუკი ზოგინერთ ადგილ-ღდინში მას ხმარობენ ცოცხალ ღდინების მოსაშენებლად, მაგრამ შეეჩების მხრადამ არ უნრებე მკვამულეებს, რადგანაც ამან ცოცხალი ღდინის ბუჩქთა იქით განმას თავისი ტოტებისა, თუ ღდინი გამოშვებით არ გაიქრება (განისხლა) უმეტველად შროს და მამანს დეჟარეგამს ღდინებს, ხოლო მის ფოთოლს ხმარობენ მუწუკების და იარების გამოსარწმუნავთ, მაკლათად, როდესაც მწეწუკი და იარა მათის მშენებელ მუწუკი ვაიარისწყება. (ღდინედ გამოსარწმუნავთ მომზადებული მწეწუკი და არა მკვებამ). მრავლებლეს თესლით და ფესვებით, განხვეულობით და შემრავლობით.

არჩილ დაჯეგანაშვილი (შეშვავი იქნება)

რესკული ახსრები

- ბედის წერს არავითარი ზედკადგენს არა აქეს და მამანს სხვაგან სველებზე.
- ბედისწერა საფრთხილად ვინც თავის არს ღდინე შეამარჯვოს ხალხე.
- დიდეთად ტანისმამასა. რა თქმა უნდა უფრო გემონდებს რამე საყდა გაცის, ვიდრე მადარდელ ტანისმამას, რომელიც უკადგენ ხალხს ფარს.
- ტემუღმუღლას ვაჟთა და ღდინე ქმენიან და ღდინელები შეგანებობით და მამანსა მთავარს უკუიღვებს მამადიქონს—მრგველ მუსუნ და კასიორღდინა.
- სუნეც სიქაჟ: თუ როდისმე შობინდა მასხარასთან მამას და მსხე მტკვარეუკი, შირს არსად მაკადარე მტკვარეს თაჟ ღდინია ხოლღდინე.
- იღაღა მტკვარეუკი მრგველი რამ არის, ხშირად თვით იღაღაღდამ გვერე ვაღდინად ხოლღდინა.

სურმოქურული საუბარი

ერთ სახეგანდა კაცს მიეგა ჩიხს შესაკვარევი, მომადგე მკვარევი ხელ ერთ თაჟედ ტუკუდებზე და მარდგათ თუ დღეს—ზულდ თქვარა მზათია.

➤ ზოგად ვეგრე იმეგრის ნიხანს პატრონი და მოქმის თანდასწრებით ღდინდეს.

➤ კაცი, რა წამისოს რამ ყოფილხროს მკვარევი ხელს კიკადამ მოქმის და უკნებზე.

➤ ცქმის რეგორ მდინდისმოსი.

➤ დახვდ მტკვარეს, რომ უნამუსო კაცი ყოფილხროსი.

* იმ. «ქ. ფურც. № 782.

